

VIRKAMIESLAUTAKUNNAN PÄÄTÖS

Päätösno 56/2005
23.9.2005

Asia Valtion virkamieslain 56 §:n mukainen korvausvaatimus

Korvausvaatimus

Yliopisto on veloitettava suorittamaan X:lle valtion virkamieslain 9 §:n ja 56 §:n nojalla 24 kuukauden palkkaa vastaava korvaus. X on työskennellyt yliopiston Koulutus- ja kehittämiskeskuksessa määräaikaisissa virkasuhteissa 1.6.–31.12.2001, 1.1.–31.12.2002 ja 1.1.–31.12.2003. Virkasuhde päättyi, koska häntä ei enää nimitetty keskuksen virkamieheksi. Ajan 1.1.–29.2.2004 X on ollut määräaikaisessa työsuhteessa kysymyksessä olevassa laitoksessa ja tämän jälkeen työttömänä. Virkasuhteiden määräaikaisuuksille ei ole ollut laissa säädettyä perustetta. Nimittämiskirjoissa on määräaikaisuuksien perusteeksi merkitty ”työn luonne”. Kuten X:n työtodistuksestaakin ilmenee, tämä ei ole millään tavalla ollut riittävä peruste X:n virkasuhteiden määräaikaisuuksille.

Koulutus- ja kehittämiskeskus haki keväällä 2001 palvelukseensa vakinaista koulutusteknologian suunnittelijaa kokopäivätyöhön. Työvoimatoimistossa julkaistussa työpaikan hakuilmoituksessa etsittiin henkilöä koulutussuunnittelijoiden tueksi kehittämään yksikön web-sivustoa ja oppimisteknologiaan liittyvissä suunnittelutehtävissä. Myös Sanomalehti 1:ssa ja Sanomalehti 2:ssa julkaistuissa ilmoituksissa haettiin koulutusteknologian suunnittelijaa ilman mainintaa virkasuhteen määräaikaisuudesta.

Työpaikkahaastattelussa X:lle kerrottiin, että laitoksesta oli lyhyellä aikavälillä viestinnästä vastannut henkilö lähtenyt toiseen työpaikkaan, keskeisesti

verkkopalvelun uudistamisen suunnittelussa mukana ollut henkilö siirtynyt yliopiston toiseen yksikköön ja koulutusteknologian suunnittelusta vastannut henkilö kuollut. X:lle kerrottiin, että hänen rekrytoinnillaan oli tarkoitus täyttää kaikkia näitä aukkoja organisaatiossa. Koulutus- ja kehittämiskeskus selvästi haki tekijää laajaan ja organisaation kannalta yleiseen tehtävään. Tehtäväkenttää muotoiltiin jo haastatteluvaiheessa vielä koulutusteknologian suunnittelijan tehtäviä laajemmaksi. Työhaastattelussa ja sitä seuranneen sähköpostikirjeenvaihdon jälkeen X on ollut perustellusti siinä käsityksessä, että kysymyksessä on normaali toistaiseksi voimassa oleva virkasuhde. X keskusteli tuolloin myös toisesta työpaikasta, mutta X torjui neuvottelutarjouksen 11.4.2001, koska hän oletti, että hänellä olisi normaali työpaikka yliopiston Koulutus- ja kehittämiskeskuksessa.

Kun X sai määräyskirjan haltuunsa 5.6.2001, hän havaitsi, että virkasuhde oli merkitty määräaikaiseksi. Työnantaja perusteli tätä "talon tavalla". X sai sen käsityksen, että määräaikainen virkasuhde oli vain muodollinen kysymys.

Vuonna 2001 X:n työtehtävät painoutuivat organisaation viestintään ja opetusteknologian tukeen avoimen yliopiston ja täydennyskoulutuksen suunnittelijoille. Organisaatiossa X sijoitettiin jäseneksi niin sanottuun tukitiimiin, johon kuuluivat kaikki yksikön sisäisiä palveluja tuottavat henkilöt. X:lle kuuluivat monet oikaisuvaatimuksesta lähemmin ilmenevät tehtävät. Syksyllä 2001 käynnistyi myös ns. Ergonetti-projekti, joka oli kolmivuotinen EU-hanke. Vuonna 2002 X teki edelleen runsaasti viestintään liittyviä tehtäviä ja mukaan tuli vuoden 2002 aikana entistä enemmän muun muassa virtuaalisen oppimisympäristön WebCT-alustan yleiseen hallintointiin ja lisenssointiin liittyviä tehtäviä. X osallistui käytännössä yliopiston tietohallinnon johtoryhmän kokouksiin ja oli päättämässä sen käsittelemistä asioista. Vuonna 2003 Koulutus- ja kehittämiskeskuksessa jatkettiin tieto- ja viestintäteknikan opetuskäytön strategiatyötä ja X siirtyi tukitiimistä ns. avoimen yliopiston tiimin jäseneksi.

Vuonna 2003 Ergonetti-projektista valmistuivat loput kolme oppimisjaksoa ja projektin päättymisen ja rahoituksen loppumisen lähetessä vuoden 2003 lopulla X:lle kävi selväksi, että työnantaja aikoi tulkita hänen asemaansa projektiin liittyväksi määräaikaiseksi tehtäväksi toisin kuin rekrytoitaessa annettiin ymmärtää. Määräaikaista virkasuhdetta X:n kohdalla ei enää jatkettu eikä siitä edes keskusteltu. X itse tarjoutui tuottamaan vuonna 2003 kesken jääneessä olleen avoimen yliopiston tuotantotalouden oppimateriaalin. Sitä varten laadittiin kahden kuukauden määräaikainen työ sopimus tammi-helmikuun ajaksi 2004.

Koulutus- ja kehittämiskeskuksessa X sai tehtäväkseen hoitaa erilaisia vetotehtäviä, mutta Ergonetin luomisessa hänellä ei ollut mitään sen kaltaista roolia, vaan keskuksessa oli erikseen palkattuna Ergonetti-projektiin päätoiminen projektin vetäjä. X:n rooli Ergonetissa oli tuoda suunnitteluun ja toteutukseen verkkopedagoginen ja web-suunnittelun asiantuntemus. Yhteenvetona X:n työnkuvaa ja vastuualuetta voidaan pitää yleisenä ja varsin laaja-alaisena. Suurta osaa niitä tehtäviä, joita X teki, suorittavat tällä hetkellä muut henkilöt. Tehtävät sinänsä eivät ole hävinneet minnekään.

Erityisen tuomittavaa on X:n rekrytointiin liittyvä harhauttaminen. Viimeistään ennen asian lukkoon lyömistä olisi työnantajan selvästi pitänyt esittää, että virkasuhde on todella tarkoitettu määräaikaiseksi ja kestäväksi määräjaksoksi. X:n työllistyminen vaikeutuu edelleen, koska virtuaalisten oppimisympäristöjen ja digitaalisen oppimateriaalien suunnittelussa ja laadinnassa tarvittavat erilaiset tekniikat ja taidot vanhenevat nopeammin kuin useimpien muiden alojen osaaminen. Työvoimatoimistossa X:lle on kerrottu, että hänelle ei todennäköisesti tulla koskaan tarjoamaan yhtään mitään. X:n työllistymisen ennuste on heikko. Tiedotuskokouksessa syksyllä 2003 yliopiston henkilöstöpäällikkö ilmoitti selvästi, että määräaikaisuuksista korvausvaatimuksen tekeminen virkamieslautakunnalle tarkoittaa sitä, että yliopisto ei sellaisen henkilön palveluksia enää käytä jatkossa. Se, että yliopiston henkilöstöpäällikkö on menetellyt näin, on otettava huomioon korvauksen määrää vahvistettaessa. Työnantajan harjoittamat uhkailu ja syyllistäminen ovat täysin sopimatonta.

Asia käsittely ja selvittäminen

Yliopisto on antanut vastineen. X:n vaatimus on perusteettomana hylättävä.

X:n virkasuhteen alkaessa vallitsi käytäntö, jonka mukaan kaikki Koulutus- ja kehittämiskeskukseen palvelukseen tulevat uudet henkilöt otettiin määräaikaisiin virkasuhteisiin. Keskus ei hakenut viranhaltijaa vakinaiseen virkasuhteeseen. Tieto vakinaisuudesta perustuu työvoimahallinnon virheelliseen merkintään työnhakuilmoituksessa. X:n väite työntekijän harhauttamisesta ei pidä paikkaansa. Rekrytointivaiheessa haettiin henkilöä yleisiin verkko-opetuksen kehittämis- ja tukitehtäviin. Niihin X ei voinut kuitenkaan keskittyä, vaan hänet jouduttiin kiinnittämään erillisrahoitettuihin projekteihin. X:n työ muodostui vastineen liitteen mukaisista projekteista siten, että erillisrahoitettujen projektien osuus kokonaistyöajasta palvelussuhteen aikana oli 52 prosenttia. Projektityöskentelyyn siirtymisen syy liittyi rahoitussellisiin ongelmiin. Jokaisella projektilla on ollut selkeä alku ja loppu. Keskukseen käytännön mukaisesti X osallistui myös muihin yleisiin kehittämissuhteisiin.

Yliopisto toteutti vuoden 2004 alussa mittavan vakinaistamisen. Koulutus- ja kehittämiskeskuksessa vakinaistettiin vuoden 2003–2004 vaihteessa 23 henkilöä työsuhteeseen ja lisäksi perustettiin 5 virkaa. Vakinaisen viran perustaminen X:n tehtäväkokonaisuuteen oli esillä 17.4.2003 käydyissä henkilöstövoimavarakeskusteluissa, mikä ilmenee vastineen liitteenä olevasta muistiosta. Tarkentavissa keskusteluissa 5.9.2003 otettiin esille X:n palvelussuhteen jatkaminen työsuhteisena. Työsuhteistaminen olisi toteutettu ensisijaisesti palkkaeduin. Henkilökohtaisessa keskustelussa 4.12.2003 X toi keskuksen johtajalle A:lle esiin näkökantansa, ettei hän halua enää jatkaa keskuksen palveluksessa. X puhui muutoinkin laajasti työyhteisössään siitä, että hänen tehtävänsä eivät ole tarpeeksi haastavia ja että hän on omasta halustaan lähdössä pois Koulutus- ja kehittämiskeskukseen palveluksesta, mikä ilmenee vastineen liitteenä olevasta X:n entisten työtovereiden lausunnosta. X olisi vakinaistettu vuoden vaihteessa 2004, jos hän olisi ilmaissut halukkuutensa jatkaa yliopiston palveluksessa.

X on solminut määräaikaisen työsopimuksen helmikuun 2004 loppuun. Hän ei riitauttanut virkasuhteen päättämistä siinä vaiheessa, vaan kaikki järjestelyt sovittiin hyvässä yhteisymmärryksessä. X on asiaa aikaisemmin riitauttamatta ja hyväksymällä virkasuhteen muutoksen määräaikaiseksi työsopimukseksi menettänyt oikeutensa hakea korvausta määräaikaisten virkasuhteiden perusteella. X ei ilmoittautunut työnhakijaksi työntekijäpankkiin, eikä hän ole ollut myöskään yhteydessä henkilöstöpäällikköön tai entiseen esimieheensä selvittääkseen työhönsijoittumismahdollisuuksiaan.

X:n tekemä korvaushakemus ei sulje pois hänen mahdollisuuksiaan työllistyä myöhemmin yliopistossa. X:n esittämän henkilöstöpäällikön lausuman osalta on ollut kysymys väärinkäsityksestä. Väitteet työnantajan epäeettisestä toiminnasta ovat täysin vailla perusteita.

X on antanut vastaselityksen. X on vertailun vuoksi pyytänyt kahdesta muusta samoihin aikoihin julkaistusta yliopiston Koulutus- ja kehittämiskeskuksen työnhakuilmoituksesta kopiot, jotka ovat vastaselityksen liitteinä. Kummassakin on nimenomaisesti ilmaistu, että tehtävä on määräaikainen, kun taas X:n virkasuhdetta koskevassa ilmoituksessa on kahdessa eri kohdassa ilmoitettu virkasuhteen olevan vakinainen. Yliopiston väite, jonka mukaan tieto vakinaisuudesta perustuu työvoimahallinnon virheeseen, on epäuskottava. Myös työhaastattelussa silloinen johtaja B puhui selvästi normaalista vakinaisesta virasta eikä määräaikaisesta.

X:n tehtäväkokonaisuus on pysynyt alusta loppuun saakka ytimeltään samanlaisena, vaikka eri aikoina painotukset ovat vaihdelleet. Vastaselityksen liitteinä olevista työajanseurantaselvityksistä ilmenee, että tuki- ja kehitystehtävät ovat olleet keskeinen osa X:n työtä. X:ää ei missään vaiheessa ole kiinnitetty vain erillisprojekteihin.

Väite siitä, että X olisi vakinaistettu, mutta hän ei itse olisi sitä tahtonut, on täysin absurdi. Henkilökohtaisessa keskustelussa 4.12.2003 johtaja A ei tarjonnut X:lle viran vakinaistamista, määräaikaista virkaa eikä edes työsuhdetta toistaiseksi, vaan X:lle tarjottiin kahden kuukauden määräaikaista työsuhdetta. X:n haluamisilla ei ollut mitään merkitystä ja hän oli jo alistunut siihen tosiasiaan, että hänelle ei ollut virkaa Koulutus- ja kehittämiskeskuksessa. Loppuvuotta 2003 kohti X:ää kohdeltiin yhä selkeämmin ja itsestään selvästi poislähtevänä. Taktiikkana näytti olevan, että asiaa ei mitenkään käsitellä. X sopi kahden kuukauden pestistä tammi-helmikuulle 2004, koska hän tarvitsi rahaa ja koska hän ei halunnut jättää työtovereitaan pulaan. Vastaselityksen liitteinä olevasta luottamusmies C:n sähköpostiviestistä ilmenee, että hänen tietoonsa ei ole saatettu missään vaiheessa, että X:lle oltaisiin laitoksella "puuhaamassa virkaa" tai että hänen palvelussuhteensa oltaisiin muutoin vakinaistamassa, ja että X olisi ilmaissut, ettei hän ole kiinnostunut vakinaistamisesta. Sähköpostin mukaan X on päivittäin esittänyt luottamusmiehelle huolestuneisuutensa palvelussuhteensa jatkosta vuoden 2003 ja tyytymättömyytensä saamaansa kahden kuukauden työsuhteeseen vuoden 2004 alussa.

Virkamieslautakunnan ratkaisu

Perustelut

Sovelletut säännökset

Valtion virkamieslain 56 §:n 1 momentin mukaan virkamiehellä, joka on ilman 9 §:n 1 tai 2 momentissa säädettyä perustetta nimitetty määräajaksi tai ilman pätevää syytä toistuvasti peräkkäin nimitetty 9 §:n 1 tai 2 momentin nojalla määräajaksi, on oikeus virkasuhteen virastoon päättyessä sen vuoksi, ettei häntä enää nimitetä tämän viraston virkamieheksi, saada virastolta vähintään kuuden ja enintään 24 kuukauden palkkaa vastaava korvaus. Saman lain 9 §:n 1 momentin mukaan virkamieheksi voidaan nimittää määräajaksi tai muutoin rajoitetuksi ajaksi, jos työn luonne, sijaisuus, avoimena olevaan virkaan kuuluvien tehtävien väliaikainen järjestäminen tai harjoittelu edellyttää määräaikaista virkasuhdetta.

Asiakirjoista saatava selvitys

Yliopiston Koulutus- ja kehittämiskeskus on keväällä 2001 hakenut palvelukseensa koulutusteknologian suunnittelijaa. Työvoimatoimiston työpaikkailmoituksen mukaan laitos on etsinyt koulutussuunnittelijoiden tueksi henkilöä kehittämään yksikön web-sivustoja sekä oppimisteknologiaan liittyvässä suunnittelutehtävissä. Ilmoituksen mukaan tehtäviin kuuluvat yksikön web-sivuston kehittäminen sekä hallinta, web- ja koulutusteknologiaturvian antaminen ja verkko-opetuksen kehittäminen. Laitos on odottanut valittavalta muun muassa yhteistyökykyä ja joustavuutta toimia erilaisten projektien tukena. Ilmoituksessa on kahdessa eri kohdassa esitetty, että tehtävä on vakinainen. X:n mukaan lisäksi Sanomalehti 1:ssä ja Sanomalehti 2:ssä on julkaistu tehtävää koskeva hakuilmoitus, jossa ei ole ollut mainintaa tehtävän määräaikaaisuudesta. X on vastaselitykseensä liittänyt laitoksen kaksi muuta kevättä 2001 koskevaa työvoimatoimistossa julkaistua työpaikkailmoitusta, joissa on esitetty, että tehtävät ovat määräaikaaisia. X:n mukaan Koulutus- ja kehittämiskeskus haki tekijää laajaan ja organisaation kannalta yleiseen tehtävään. Myös yliopiston mukaan rekrytointivaiheessa haettiin henkilöä yleisiin verkko-opetuksen kehittämis- ja tukitehtäviin.

X:n mukaan vielä työhaastattelussa haastattelijana ollut johtaja on puhunut määräaikaisen virkasuhteen sijasta selvästi normaalista vakinaisesta virasta. Yliopiston vastineen mukaan kysymyksessä ei ole ollut työntekijän harhauttaminen eikä Koulutus- ja kehittämiskeskus ole hakenut viranhaltijaa vakinaiseen virkasuhteeseen, vaan tieto vakinaisuudesta on perustunut työvoimahallinnon virheelliseen merkintään työnhakuilmoituksessa. X:n mukaan hän on vasta työpaikkaa koskevien neuvottelujen ja virkasuhteen alkamisen jälkeen saadessaan nimittämiskirjan havainnut, että nimittämiskirja on annettu määräajalle.

X on nimitetty määräaikaisiin virkasuhteisiin ajoille 1.6.–31.12.2001, 1.1.–31.12.2002 ja 1.1.–31.12.2003. Nimittämiskirjojen mukaan X:n virkanimikkeenä on ollut suunnittelija. Määräaikaaisuuksien perusteeksi on merkitty

työn luonne. Yliopiston mukaan X:n virkasuhteen alkaessa vallitsi käytäntö, jonka mukaan kaikki Koulutus- ja kehittämiskeskukseen palvelukseen tulevat uudet henkilöt otettiin määräaikaisiin virkasuhteisiin.

X:n 28.2.2004 päiväystä työtodistuksesta ilmenee, että hänen työtehtävä-alueinaan ovat olleet verkko-oppimisympäristöjen suunnittelu ja toteutus, tieto- ja viestintäteknikan opetuskäytön tuki ja kehittäminen sekä viestintään liittyvät muut tehtävät. Työtodistuksessa on eritelty edellä mainittuihin tehtäväalueisiin liittyneitä lukuisia työtehtäviä. Yliopiston mukaan X ei voinut keskittyä yleisiin verkko-opetuksen kehittämis- ja tukitehtäviin, vaan hänet jouduttiin rahoitussyistä kiinnittämään erillisrahoitettuihin projekteihin. X:n mukaan hänen tehtäväkokonaisuutensa on pysynyt alusta loppuun saakka ytimeltään samanlaisena, vaikka painotukset eri aikoina ovat vaihdelleet.

Yliopiston hallinto- ja henkilöstöosaston 17.4.2003 pidettyjä henkilöstövoimavarakeskusteluja koskevan muistion mukaan muun ohessa suunnittelija X:n tehtävään tulisi perustaa virka. Koulutus- ja kehittämiskeskuksen johtajan, varajohtajan koulutuspäällikön ja henkilöstösihteerin 18.8.2004 allekirjoittaman selvityksen mukaan X on ollut tyytymätön siihen, että hänen näkemyksensä mukaan rekrytointitilanteessa työn sisällöstä annettu kuva ei vastaa toteutuneen työn sisältöä ja että X on julkisesti ilmoittanut harkitsevansa töiden lopettamista Koulutus ja kehittämiskeskukseen palveluksessa. Yliopisto on esittänyt, että X olisi vakinaistettu vuoden vaihteessa 2004, jos hän olisi ilmaissut halukkuutensa jatkaa yliopiston palveluksessa. X on 15.12.2003 tehnyt yliopiston Koulutus- ja kehittämiskeskukseen kanssa määräaikaisen työsopimuksen ajalle 1.1.–29.2.2004. X on esittänyt, että hänelle ei ole tarjottu viran vakinaistamista, määräaikaista virkaa eikä edes työsuhdetta toistaiseksi ja että hän on määräaikaisen työsuhteen jälkeen ollut työttömänä.

Oikeudellinen arvio ja johtopäätökset

Virkamieslautakunta toteaa, että X ei ole kysymyksessä olevan työsopimuksen allekirjoittamisella tai muullakaan yliopiston vastineessa esitetyllä perusteella menettänyt oikeuttaan valtion virkamieslain 56 §:n mukaisen korvauksen hakemiseen määräaikaisten virkasuhteiden perusteella.

Paitsi X:n oman selvityksen myös yliopiston antaman selvityksen mukaan X on otettu alun perin yleisiin tehtäviin. Selvitystä siitä ajankohdasta, jolloin X olisi siirtynyt eri projektiluonteisiin tehtäviin, ei yliopiston puolesta ole esitetty. Projektiluonteinenkaan työ ei sinänsä ole hyväksyttävä lainmukainen peruste määräaikaiselle virkasuhteelle, jos virkasuhdetta ei virkaan nimitettäessä ole sidottu tiettyyn tai tiettyihin projekteihin tai työsuoritusta muutoin riittävästi rajattu. Toisaalta X on esittänyt, että vain työtehtävien painotukset ovat eri aikoina vaihdelleet. Tätä tukee 28.2.2004 päivätty työtodistus, jonka mukaan X:n tehtäväalue on ollut laaja ja monet tehtävät ulottuneet kahden tai useamman vuoden ajanjaksolle. X:n nimittämiskirjoihin merkittyä määräaikaisuuden perustetta ”työn luonne” on pidettävä riittämättömänä eikä merkinnälle voida muutenkaan antaa painoarvoa, kun yliopiston omankin selvityksen mukaan kysymys on ollut vallinneesta käytännöstä ottaa kaikki Kou-

lutus- ja kehittämiskeskuksen palvelukseen tulevat henkilöt määräaikaisiin palvelussuhteisiin.

Asiassa on esitetty ristiriitaista selvitystä siitä, onko X:n katsottava kieltäytyneen hänelle tarjotusta uudesta virkasuhteesta. Yliopisto on väitteensä tueksi esittänyt yleistä selvitystä pyrkimyksistään palvelussuhteiden vakinaistamiseen ja muun ohessa hallinto- ja henkilöstöosaston 17.4.2003 pidetyn keskustelutilaisuuden muistion sekä työyhteisön jäsenten 18.8.2004 allekirjoittaman selvityksen. Virkamieslautakunta katsoo, että näiden selvitysten perusteella ei vastoin X:n kiistämistä voida todeta, että X olisi korvausvelvollisuuteen vaikuttavalla tavalla kieltäytynyt hänelle tarjotusta uudesta virkasuhteesta. Virkasuhteiden jälkeistä X:n kahden kuukauden pituista määräaikaista työsopimusta eikä yliopiston esittämää muutakaan selvitystä voida pitää osoituksena siitä, että X olisi kieltäytynyt hänelle tarjotusta uudesta virkasuhteesta.

Virkamieslautakunta katsoo, että yliopistolla ei ole ollut valtion virkamieslain 9 §:n 1 momentin mukaista hyväksyttävää perustetta nimittää X kysymyksessä oleviin määräaikaisiin virkasuhteisiin. X:llä on siten virkasuhteen virastoon päätyttyä sen vuoksi, ettei häntä enää ole nimitetty tämän viraston virkamieheksi, oikeus lain 56 §:n mukaiseen korvaukseen perusteettomien määräaikaisten nimitysten johdosta.

Korvauksen suuruutta arvioitaessa otetaan muun ohessa huomioon virkamiehen ikä ja hänen mahdollisuutensa saada myöhemmin ammattiaan tai koulutustaan vastaavaa työtä. Virkasuhteeseen liittyvinä seikkoina otetaan huomioon paitsi palvelussuhteen kesto myös muut virkasuhteeseen liittyneet erityiset olosuhteet. Kysymyksessä olevaa virkasuhdetta koskevan ilmoittelun perusteella X:llä on ensimmäisen virkasuhteen osalta ollut perusteltu aihe lähteä siitä, että kyseessä on toistaiseksi voimassa oleva virkasuhde. Asiassa esitetty sähköpostikirjeenvaihto tukee sitä X:n esittämää väitettä, ettei yliopiston puolelta vielä virkasuhdetta koskevissa neuvotteluissakaan ole otettu esiin virkasuhteen määräaikaisuutta. Yliopiston pelkkä kiistäminen tältä osin ei ole riittävä selvitys siitä, että harhaanjohtava ilmoittelu olisi ajoissa korjattu. Virkamieslautakunta pitää yliopiston menettelyä tältä osin korvausmäärää korottavana seikkana.

Päätös

Yliopisto määrätään maksamaan X:lle 12 kuukauden palkkaa vastaava korvaus. Korvausvaatimus hylätään enemmälti.

Sovelletut oikeusohjeet

Valtion virkamieslaki 9 § ja 56 § .

Muutoksenhaku

Valitusosoitus korkeimpaan hallinto-oikeuteen liitteenä.

Puheenjohtaja

Heikki Jukarainen

Esittelijä

Ismo Räisänen

Virkamieslautakunnan päätös oli tulos äänestyksestä, jossa enemmistön muodostivat puheenjohtaja Jukarainen, jäsenet Kulla, Paanetoja, Äijälä, Jallava, M. Nieminen, Komulainen ja varajäsen Puttonen. Vähemmistön muodosti varajäsen Luomala.

Vähemmistön äänestyslausuma liitteenä.

Liite

Eri mieltä olleen varajäsen Luomalan lausuma:

Yliopiston selvitystä siitä, että X olisi halutessaan saanut palvelussuhteensa vakinaistettua, on pidettävä luotettavana. X:llä ei näin ollen ole oikeutta saada vaatimaansa korvausta.